

ר עיני מיכל, היה השרדן המפורסם דמות רחוקה ונערצת. לכן, כאשר שמעה שבכית הספר שלה יתקיימו קורס לשרדנות בהנחייתו, קפצה על המציאה ונרשמה.

מיכל (שם בדוי), בת 15 וחצי, לא היתה היחידה. בנות רבות בכית הספר, בגוש דן, נרשמו כמוה. הן לא רצו להיות קרייניות-רדיו או מנחות-מוסיקה במסיבות, אבל הן העריצו את השרדן רן ורצו להיות במחיצתו.

בקורס עצמו התגלה התחרות פרוד

„מיכל“ (משמאל) לא העלתה בדעתה כי הסיפור הרומאנטי יסתיים בצורה כזאת...

עה בין הבנות על תשומת-ליבו של האיש המפורסם. הן ניסו לשוות לעצמן מראה מבוגר יותר. פלוגית דיברה אי-תו על הקמת כת, שרק הוא והיא יהיו חברים בה. אחרת חלמה על חיים איתו על אי בודד, ואהבה כמוהו את שירו של נתן אלתרמן, כמו בלדה. אף בת אחת לא סירבה להזמנתו לנסוע ברכיב בו, או להילוות אליו כאשר שימש כתקליטן באחד המועדונים.

גם מיכל חלמה על ידידות עם השרדן רן המפורסם. אבל היא לא יכלה לנחש לאן תוביל אותה ידידות זו.

להיות שפוטה

ה שדרן נהג להודיע למשתתפים על מועדי הקורס בטלפון. וכך קרה שבאחת הפעמים, כשטילפן למיכל, כל סיפר לה, ככדרך אגב, שנפרד מחברתו, שהיתה תלמידת שמינית. הוא שאל אם לה יש חבר. כשהשיבה בשלילה, שאל מדוע.

כסוף השיעור הבא, הציע לי הצעה שכל מעריצה אחרת לא היתה מחמיצה אותה — הוא הציע לי לחזור עימו הבית תה בטרמפ. מיכל לא היססה לרדע. ודאי שהסכמתי, ושמתתי על כך שוואו, אני נוסעת הביתה עם כוכביה שדרנות הידוע. באותו יום לא קרה כלום. הוא לא ניסה שום דבר עלי, וגם לא דיבר על שום דבר שקשור למין, סקס, או כל מיני דברים, רשמה ביומינה.

כשהתחילה השביתה הגרולה של רשות-השדור, בחודש אוקטובר בשנה שעברה, נהג השרדן לטלפן למיכל לעיתים קרובות. המזור היה שהוא הציע לי להיות גלויה אליו, ולאמר לו באיזה קשר יחסי אני רוצה איתו. חדר משמעת הודעתי לו שאני לא חפצה בקשר חברי, ואם זה לא, אז בוודאי שלא קשר מיניי.

ב7 באוקטובר הביא לה ספר שכי תב, ועליו רשם הקרשה: „בידידות וגם כן זהו“, ותתם את שמו.

הקשרים בין השניים התהדרקו. הוא עזר לה באלגברה ובגיאומטריה. נרקם ביניהם קשר מיכתבים. במיכתב הוא ציין שמיכתביי מקסימים, ושואו מקי והבטיח שלא יראה אותם לאיש. לאחר מכן הבינ כנראה מהמיכתבים שלי מסר שבהחלט לא רציתי למסור לו — שאני מעוניינת בו. הוא הסביר לי שהוא לא יכול להבטיח לי שהוא פנוי לגמרי, ושיכול להיות בינינו משהו...

וכך כתב לה: „אם יש לך כוח לחכות עד שתבהיר היחסים ביני לבין... — אז תחכי, ואם לא — אני לא יכול לבוא אליך בטענות.“

באחת הפעמים הבטיח שיקח אותה עימו למועדון הסניורס בתל-אביב. שעה לפני שהיו אמורים לצאת, הודיע לה שיקח את חברתו-לשעבר, שאם-לא-כן. היא תזרוק לי עוגת-קצפת בפרץ צוף. כך הסביר השרדן במיכתב שהי ברא לביתה של מיכל באותו ערב.

ב15 בחודש הוא הגיע לבקרה בכני תה. הוא בא לביתי לבקר אותי. אז כנראה כבר החליט שאני אהיה חברה שלו במלוא מובן המילה, כולל יחסי

איש-הרדיו והנעדרה

שולל...
היתה חרידה.
„כואבת, קורעת! חרידה שלא עוזבת אותי ושלא תעזוב אותי לעולם!“
אני זוכרת שצרחתי נורא, ועפתי אחרון מרוב כאבים. אפילו שרטתי אותו בצפורניים, אבל כלום לא עזר. התחננתי שיפסיק, כי כואב. הכי כאב לי בכטן, הרגשתי שבא לי להקיא.
גם לפני זה, כשהוא היה בדרך עם הירדן, לאבדתי את השלום שלי, כבר אז אמרת: לא! אבל מי הקשיב לי?

— אני מוזע. כשאני שמח מאוד — אני בוכה.“
„היתה חרידה“
ומיים אחרי אותה פגישה, נענתה מיכל להזמנתו והסכימה לבוא לישון בביתו.
כך כתבה ביומנה: „אמרתי לאמא שאני הולכת לישון אצל ירדה מהכני תה.“

זהו סיפור אמיתי. השרדן המפורסם, אליל הנערות, הזמין את תלמידתו בת ה-15 לביתו. הוא אנס אותה. היא פחדה לספר לאמא. ונוכלת מפורסמת מצאה הזדמנות לסחיטה

„הוא עשה את שלו, ואחרי-כך עוד המשיך לאונן במיטה שלו, כשאני מקרפלת מכאבים, מרגישה את עצמי מלוכדת, לכת, מזוהמת ופצועה.“
ירדן רס, אני זוכרת. רצתי לשיי רותים ועשיתי את התחתון שלי בנייד טואלט.
„יצאתי ורציתי הביתה. אמרתי לו שיזמין לי מונית, והוא אמר: נספתי, שנינו נסחפנו... ואז הוא התחיל לבכות ואמר לי שאני הראשונה שלא הנתנה מקיום יחסי-מין איתו.“
בשלב זה נכנסה לפרשה דמות

וביחוד אני (ירדן גסדן). אם באים אליך שני בנים להביא לך שיעורים כי היית חולה היום (עשית את עצמך חולה), אז שביאו ויתחפפו!!! בקשר לזה אני לא קנאי — בטוח. אבל אם משהו מהם יציע לך הצעות — אז אני אחתיל להשתולל!!!
„לשאלתך: אתה מסוגל להביא לי פליק? תשובתי: בשום פנים ואופן לא, ולא חשוב מה יקרה. (אבל לבחור שינסה להתחיל איתך — תשובתי: כן).“
בשולי הרף הוסיף: „כשאני מתרגש

חרשה. זוהי יעל (שם בדוי), אשה שכי עבר נפתחו נגדה במיטרה תיקים אחדים על התחזות, האונה לטלפונים וסי חיסה, ורבות כבר נכתב עליה בהעולם הזה.
יעל היתה מיודדת עם אמה של מיכל במשך תקופה קצרה. היא הציגה עצמה כבוחנת פסיכוסכנית, סיפרה שהיא עובדת באוניברסיטה כמרצה, ושיש לה קשרים רבים עם אנשים מפורסמים — פוליטיקאים, אנשי-אקדמיה ואנשי-בוהמה.

„היתה חרידה כואבת, קורעת, שלא תעזוב אותי לעולם... צרחתי נורא... עפתי אחרון...“

מיכל התיידדה עימה, ומצאה בה תכונות שלא מצאה אצל אמה, שהיא גרושה קשת-יום. למרות שהקשרים בין אמה לבין יעל נותקו, שמרה יעל על קשר עם מיכל. היא נהגה לטלפן אליה לעיתים קרובות, להזמין לכיתה, למסיבות ולמופעים. כדי להוכיח לה שהיא מכירה אנשים, נתנה לה את מסי פריה-טלפון של דודו טופז. מיכל טילפנה, וכשטופז ענה לטלפון, השתכנעה שיעל רוברת אמת.

אחרי החוויה במיטה עם השרדן, סיפרה מיכל הכל ליעל. זו כעסה ואמרה שהן כבר „ראו לו“, והורתה לה לא לפנות למיטרה. היא טילפנה לשרדן וביקשה להיפגש עימו ועם מיכל למחרת. היא הודירה אותו שאם יעז שלא להגיע לפגישה, הן ילכו להתלונן במיטרה. בשיחת-הטלפון הורתה לו להביא עימו כסף עבור טיפולים אצל גינקולוג ועבור תרופות. חיפשתי אהבה, כי לא מספיק לי רק מאמא גרושה, בלי אחים, אז נפלתי ברשת שלה. שנה הסתובבתי כשאני מאמינה שהיא טלית שכולה תכלת. אבל בלב ידעתי שהיא לא כזו.

פחדתי ממנה נורא. תמיד היה לה כזה מבט מאיים, והיה לה קלף חזק ביד שאותו היא ניצלה: היא ידעה ש... אנס אותי ויכלה לספר את זה לאמא שלי, ומוזה אני פחדתי נורא...

היא ניצלה אותי ועשתה לי שטיי פתימה... היא אפילו גרמה לי לגנוב מהארנק של אמא כסף מבלי שרציתי... אני, רק מפני שפחדתי שתספר לאמא על האונס, המשכתי להיות העבד שלה, רשמה מיכל ביומנה.

יעל הורתה למיכל לאמר לשרדן שחלו סיבוכים בעיקבות קיום יחסי-מין ביניהם, ושהטיפול הרפואי עולה 600 שקל. היא ידעה שבאנסתי, ושיכנעה אותי לשתוק, בטענה שנסחוט אותו מבחינה כספית. וזה מה שהיה. היא חסטה אותו. היא נתנה לו מילה שלה שאני לא אלך למיטרה.“

השרדן הגיע עם יעל לבית-הספר, ושם פגשו את מיכל. כשביקש השרדן לשוחח עם מיכל ביחידות, משכה אותה יעל בידה. השרדן נהאל והסכים לשלם. הוא נתן 300 שקל. יעל אמרה שהסכום אינו מספיק, והורתה לו להביא למחרת עוד 300 שקל, לביתה.

בכסף שקיבלו הלכו השתיים לסעוד במיסעדת שווי ברחוב דיזנגוף, בסכום של 150 שקל. 50 שקל נוספים נתנה יעל למיכל. שאר הכסף נשאר אצלה. כתבה מיכל: „אני לא רציתי בסחיי טה הון, אבל לא היתה לי ברירה, פחדתי שתספר לאמא שלי, והיא ניצלה את זה עד היום.“

מי יודע, אולי עד היום היא סוחטת אותו מבלי שארע, והארון חושב שאני מקבלת את הכסף...
„ברגע שאגיע למיטרה עם הסיפור הזה, הוא בוודאי יאשים אותי בסי חיסה כספית. אני מצטערת, אבל לא אני נהגיית מזה, ובטח לא מהכסף.“
העולם הזה פנה לשרדן-הרדיו כדי לקבל תגובה. הוא לא אישר ולא הכיחיש את הסיפור. הוא ביקש ארכה כדי להחליט האם להגיב. למרות נסיבות חוזרים ונישנים לקבל את תגובתו, הוא התעלם מההודעה שהושארו עכורו.

יוסי עיני-דוד